

Article de Miquel Casellas: «Viure al costat d'un polvorí»

Accident de la petroquímica | ND

Si mirem les programacions festives del Baix Penedès veiem que aquí tenim un gran calendari de propostes lúdico musicals per a tots els gustos. Petits i grans gaudim d'un ampli ventall d'històries d'oci i diversió. Des d'inflables fins a la havaneres per a les persones amb més experiència vital passant per molts i variats esdeveniments per a totes les edats i intencions. L'accident del passat dimarts a la petroquímica de Tarragona ens va ensenyar una cosa que sí que som una comarca privilegiada en molts sentits, però vivim al costat d'un perillós polvorí.

El complex químic que tenim a Tarragona està a dos quilòmetres de la capital de la província i és el més important del sud d'Europa. Aquest important complex ocupa un total de 12.000 hectàrees entre la Canonja i Vila-seca tot i que el seu conjunt s'estén a altres localitats com el Morell, Constantí, Reus, Salou, i la Pobla de Mafumet. Aquest monstre que treu fum pels queixals representa el 25% de la indústria química espanyola amb unes 30 empreses existents en aquest territori conegut per tots. Algunes organitzacions ecologistes i veïnals consideren les mesures de seguretat i ambiental insuficients.

Arran dels fets de la passada setmana les seves queixes surten més reforçades que mai. Per altra banda, ha agafat empenta en els darrers anys la crítica als abocaments nocius de manera continuada que deixa una herència de difícil solució en el medi ambient. No podem oblidar que en alguns anàlisis a la zona s'han trobat que alguns components químics nocius com el benzè han superat els límits permessos en la normativa actual. Aquesta indústria que ha aportat molts recursos a Tarragona va agafar embranzida fa més de 50 anys i amb el pas del temps la societat

ja no gaudeix de la mateixa simpatia per molts dels seus veïns.

Tot i que són moltes les famílies que viuen indirectament o directament d'aquest complex químic, això fa que molts es mirin aquest monstre amb respecte. Només cal anar a alguns dels municipis que formen part d'aquest complex petroquímic i és fàcil veure com els ingressos originats per aquests empreses han donat un nivell de vida superior que a la resta de municipis veïns que no gaudim de les avantatges tot i que correm el risc de gaudir de les desavantatges d'aquest polígon.

No gaire lluny d'aquí tenim dues centrals nuclears de les més antigues de la península ibèrica que van fent de les seves esperant que algú s'atreveix a tancar els seus reactors, però sempre es va perllongant de mica en mica fins a la propera cita sense fer gaire soroll.

La nostra comarca del Baix Penedès sempre ha mirat més a Barcelona, encara que formem part d'aquesta província meridional sempre hem tirat més cap al nord que cap al sud i quan ho fèiem en aquesta direcció en moltes ocasions era perquè no hi havia alternativa i per simples qüestions administratives.

Gràcies a aquesta ubicació totalment irracional de l'estació del Camp de Tarragona ha estat una de les causes que alguns haguem descobert darrerament una mica més aquest monstre de llum i foc que tenim aquí a la porta del darrere a uns 30 quilòmetres de casa nostra en línia recta. Molta gent del Vendrell, Calafell, la Bisbal del Penedès van notar la vibracions del parell o tres d'explosions que van tenir lloc en aquest incident de la passada setmana.

A nivell general, fa uns anys les administracions públiques i la majoria d'empreses privades tenien una especial cura en el manteniment de les instal·lacions i material, però el capitalisme ens aboca cada dia a abandonar aquestes tasques que no aporten tan benefici industrial i ho deixen a uns nivells mínims. Només cal veure la política de l'Adif i Renfe que cada dos per tres mostren ensurts, alguns provocats per una manifesta manca de manteniment. Esperem que aquestes 30 empreses i administracions públiques i privades vigilin aquest polvorí que tenim aquí darrera a les portes perquè no passa cap ensurt i si algun fet succeeix que sigui el més lleu possible per tots i des del primer moment tothom ho tingui clar.

L'altre dia va ser un infortuni però el monstre ens va avisar un cop més. Sembla ser que en portem 4 en un any. Ell està allí viu amb les seves coses bones i les dolentes. L'hem de mirar i vetllar. Ens dona riquesa però esperem que d'aquí uns anys les coses que ara ignorem o no ens volen dir no repercutixin negativament en la nostra salut i medi ambient i no tornem a viure escenes tràgiques com la passada amb grans ciutats a tocar del seu perímetre. No baixem la guàrdia.